

ВЕЧЕРЬ

Полека вечерята потъва,
Срѣдъ тънки румени вълни,
Раздипленъ полумракъ обгъва
Далечни сини планини.

Поля безкрайни потъмняватъ,
Вковани въ странна пустота,
Рѣсници звездни затрептяватъ
Въ диха на ангелска уста.

Дълбоко дрѣме тъменъ западъ,
Сърцето непробудно спи,
Неволно тихи сълзи капаятъ,
Скръбъта полека се топи.